

BEKENDMAKING AAN DE ZEEVISVAART NO. 37/1989

(Erkenning van keuringsstations voor opblaasbare reddingvlotten en hulpverleningsboten in opgeblazen toestand)

Het Hoofd van de Scheepvaartinspectie,

Gelet op artikel 209, achtste lid, van het
Vissersvaartuigenbesluit (Stb. 1989, 354)

Besluit:

Artikel 1

Keuringsstations voor reddingvlotten of hulpverleningsboten, die gevestigd zijn in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba, moeten zijn erkend door het Hoofd van de Scheepvaartinspectie.

Artikel 2

1. De fabrikant van reddingvlotten of hulpverleningsvlotten moet aan het keuringsstation een schriftelijke aanstelling hebben verstrekt, waarin wordt vermeld dat keurings- en reparatiewerkzaamheden aan het vlot of de boot in dat station mogen worden uitgevoerd door met name genoemde deskundigen die daar werkzaam zijn.
2. De aanstelling van de in het eerste lid bedoelde deskundigen heeft een geldigheidsduur van ten hoogste vijf jaar.
3. De in het eerste lid bedoelde deskundigen moeten voorts, ten genoegen van het Hoofd van de Scheepvaartinspectie, beschikken over voldoende bekwaamheid en ervaring in bedoelde werkzaamheden.
4. De bekwaamheid van een deskundige moet onder meer blijken uit een aan hem, door of namens de fabrikant van het betreffende reddingmiddel, afgegeven getuigschrift, waarin wordt verklaard dat de betrokkene met goed gevolg een opleiding als deskundige heeft doorlopen en in staat is om de keuringen van dat reddingmiddel doeltreffend te verrichten.
5. De ervaring moet onder meer zijn verkregen doordat betrokkene gedurende ten minste één jaar als aankomend deskundige daadwerkelijk aan keuringswerkzaamheden heeft deelgenomen.

Artikel 3

Onverminderd het bepaalde in artikel 2 moet, om in aanmerking te kunnen komen voor een erkenning als bedoeld in artikel 1, het keuringsstation aan de volgende eisen voldoen:

1. Het keuren van reddingvlotten mag uitsluitend geschieden in een volledig overdekte ruimte. In die ruimte moet voldoende vloeroppervlak beschikbaar zijn voor het te eniger tijd te verwachten aantal gelijktijdig te keuren vlotten. De hoogte tot het plafond moet voldoende zijn om het grootste te keuren vlot in opgeblazen toestand te kunnen omkeren.
2. Het vloeroppervlak van de keuringsruimte moet zodanig zijn dat het gemakkelijk kan worden schoongehouden en moet voldoende glad zijn zodat geen schade aan het vlot kan ontstaan.
3. De keuringsruimte moet goed verlicht zijn, met dien verstande dat geen directe zonnestraling mag binnendringen.
4. Om zeker te stellen dat een keuring doeltreffend kan worden verricht, moeten de temperatuur en, indien nodig, de relatieve vochtigheid in de keuringsruimte voldoende kunnen worden geregeld.
5. De keuringsruimte moet doeltreffend kunnen worden geventileerd, doch moet vrij van tocht zijn.
6. Afzonderlijke ruimten of vertrekken moeten beschikbaar zijn voor:
 1. reddingvlotten die nog gekeurd, gerepareerd of afgeleverd moeten worden;
 2. het repareren van met glasvezel versterkte polyester containers en het schilderen van CO₂-cilinders;
 3. materialen en reserve onderdelen; en
 4. de administratie.
7. In de opslagruimte mogen de vlotten niet meer dan twee hoog op elkaar worden gestapeld of anderszins worden onderworpen aan overmatige belasting.
8. Zowel nieuwe als verouderde pyrotechnische signalen moeten worden opgeborgen in een veilig en afsluitbaar magazijn, op veilige afstand gelegen van de keurings- en opslagruimten.
9. Voor het keuren van reddingvlotten en automatische hydrostatische ontkoppelingmechanismen moet, in overeenstemming met de voorschriften van de fabrikant, voldoende gereedschap aanwezig zijn, zoals:
 1. drukmeter en thermometers, die gemakkelijk en met voldoende nauwkeurigheid kunnen worden afgelezen;

2. doelmatige luchtpomp(en) voor het oppompen en leegzuigen van de vloten, met inbegrip van hogedruk slangen en aansluitmiddelen;
 3. een doelmatige en voldoende nauwkeurige weegschaal voor het wegen van CO₂-cilinders;
 4. een hoeveelheid gas, voldoende om het hogedruk inlaatsysteem van de vloten te kunnen doorblazen; en
 5. een druktank waarin een automatisch hydrostatisch ontkoppelingsmechanisme op betrouwbaarheid kan worden beproefd en waarop met voldoende nauwkeurigheid kan worden afgelezen bij welke druk het mechanisme ontkoppelt.
-
10. Voorzieningen moeten zijn getroffen om te kunnen controleren of een CO₂- cilinder behoorlijk gevuld en gasdicht is alvorens deze op een reddingvlot wordt aangesloten.
 11. Voor het repareren van de vloten en het vervangen van de uitrusting moeten voldoende daarvoor bestemde materialen en onderdelen beschikbaar zijn.
 12. Indien reddingvloten van het strijkbare type worden gekeurd moeten middelen aanwezig zijn om deze vloten te kunnen onderwerpen aan een overbelastingproef.
 13. Met de fabrikant moet een regeling zijn getroffen voor het beschikbaar stellen van het keuringshandboek en de wijzigingen daarop, van circulaire en instructies alsmede van de juiste materialen en vervangende onderdelen. Eventueel door het Hoofd van de Scheepvaartinspectie opgestelde circulaire en instructies moeten eveneens aanwezig zijn.
 14. In ruimten bestemd voor het keuren en verpakken van vloten geldt een rookverbod.

Artikel 4

1. De erkenning van een keuringsstation heeft een geldigheidsduur van ten hoogste vijf jaar.
2. Zowel jaarlijks als bij vernieuwing van de erkenning wordt het keuringsstation onderworpen aan een inspectie teneinde zeker te stellen dat nog wordt voldaan aan de van toepassing zijnde voorschriften.
3. De erkenning van een keuringsstation wordt vermeld op een door het Hoofd van de Scheepvaartinspectie aan dat station af te geven verklaring. Van de jaarlijkse inspectie als bedoeld in 2 wordt op de verklaring aantekening gehouden.
4. De erkenning van een keuringsstation kan te allen tijde door het Hoofd van de Scheepvaartinspectie worden ingetrokken.

Artikel 5

De artikelen 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing op keuringsstations voor hulpverleningsboten in opgeblazen toestand.

Artikel 6

Een keuringsstation moet, op verzoek van het Hoofd van de Scheepvaartinspectie over een bepaalde periode statistische gegevens overleggen omtrent het aantal keuringen en de aard en omvang van eventuele daarbij geconstateerde beschadigingen en gebreken aan de reddingvlotten of hulpverleningsboten.

Artikel 7

Deze bekendmaking treedt in werking met ingang van 1 november 1989.

Deze bekendmaking zal worden geplaatst in de Staatscourant, de Curaçaosche Courant en het Afkondigingsblad van Aruba.

Rijswijk, 2 augustus 1989

Het Hoofd van de Scheepvaartinspectie,

Drs. J.K. Vreeswijk

Toelichting:

Deze bekendmaking heeft betrekking op de uitvoering van de door de Algemene Vergadering van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) tijdens haar 9e zitting op 12 november 1975 aanvaarde Resolutie A. 333 (IX) waarin aanbevelingen worden gegeven omtrent de voorwaarden voor de erkenning van keuringsstations Tevens heeft zij betrekking op de uitvoering van aanbevelingen gedaan door de Maritieme Veiligheidscommissie van IMO tijdens haar 43e zitting op 5 december 1980 inzake de erkenning van bedoelde keuringsstations teneinde de operationele gereedheid van zowel de opblaasbare reddingvloten als van de hulpverleningsboten in opgeblazen toestand, die veelal in dezelfde stations worden gekeurd, te bevorderen.